

нѣщо за единъ благоразуменъ учитель да учи въ едно и сѣще врѣмя двѣ три отдѣлення дѣца въ едно училище. Той може да ся занимава самъ съ дѣца-та на едно-то отдѣление, а на другы-ты да дава да правятъ въ това врѣмя самостоятелни упражненія. Едно отдѣление може да ся тури да пише, друго да чете, трете да рѣшава нѣкоѣ задаткѣ, четвърто да ся занимава съ учителя. Така ако ся работи, учитель-тъ ще принесе на ученици-ты голѣмѣ ползѣ.

Староврѣмеко-то схоластическо училище стоваряше всичкый товаръ възъ дѣте-то, а учитель-тъ съ ирѣчкѣ въ рѣчкѣ само почюкваше лѣнivy-ты. Друго-то, що ся яви слѣдъ него, паднѣ пакъ въ другѣ крайность: то стоваряше всичкый товаръ възъ учителя, който трѣбваше да развива дѣте-то, а то да ся не труди никакъ. А най-ново-то раздѣля труда между учителя и ученици-ты. То иска дѣца-та, колко-то може, да ся трудятъ самостоятелно, а учитель-тъ да ги управа на тоя самостоятеленъ трудъ и да дава за него вещество.

Ето защо, ако дѣца-та сѣ раздѣлены на нѣколко отдѣлення, по развитие и знаяне, щѣть ся учать по-рядовно, отъ колкото ако да сѣ въ едно отдѣление. Освѣнь това, учитель-тъ ако навикне да учи самичякъ въ едно и сѣще врѣмя нѣколко отдѣлення дѣца и сполучи да ги управа добрѣ на самостоятелно учение, той лесно ще може да учи тыя дѣца двѣ три години нарядъ. А това нѣщо е едно отъ важны-ты условия за успѣха въ прѣвоначално-то учение. Защото много врѣдительно нѣщо е да прѣдавать много учители въ едно врѣмя, и да прѣминувать ученицити всякѣ годинѣ отъ единъ учитель на другъ.